

Sværfættelse. Det fremgaar deraf, at baade Kommissionen og Komiteen have set noget anderledes paa Forholdene, hvor der var Tale om Oprettelsen af et Asyl, medens man ubetinget har krævet Statens Overtagelse af Undervisnings- og Opdragelsesanstalten. Forøvrigt skal jeg sige, at dette forekommer ikke Flertallet at være saa overordentlig vigtigt, thi Kommissionens Forslag indeholder jo ikke Lovens Paragrafer, men kun en Veiledning til at vedtage saadanne, og det Spørgsmaal, som Flertallet har forelagt sig selv, er: hvorvidt det maa anses at være forvarligt og rigtigt, saaledes som Forholdene ere, at skyde det fra sig, som nu kan naas gjennem Lovforslaget, og som for Dieblisset ogsaa kun kan naas ad den Vej? Der kan selvfølgelig reises Indvendinger paa forskjellige andre Punkter, saaledes ogsaa — hvad den ærede Ordfører for Mindretallet omtalte — med Hensyn til det økonomiske Spørgsmaal; men det glædede mig dog, at den ærede Ordfører for Mindretallet erkjendte, at de finansielle Krav, som der var Tale om, vare overordentlig beskedne, og med Hensyn til, hvad der vil kunne staaes tilveie derfor, da mener jeg, at, naar de foreslaaede Vædringsforslag blive vedtagne, saa vil Regjeringen have Leilighed til ved sine Sagtynndige at føre Kontrol med, hvorledes det, som Staten faar for sine Penge, er bestaent. Jeg tror i det Hele taget, at man er noget for tilbøielig til at overdrive de Krav, som skulle stilles, saasnart som Noget skal sættes i Værk paa det Offentliges Vegne; thi man maa erindre, at de Mennesker, som der er Tale om at give Plads i dette Asyl, leve for Tiden under de usleste Forhold, og de ville ikke engang kunne paastjønne det, der maatte være udover det Læveligste af, hvad Humaniteten maatte kræve. I det Hele taget tror jeg, at den Skilbring, som er givet af den paagjældende Bygning i Arkitektens Skrivelse, og som Mindretallet har ladet afstrykke, ikke giver et værre Billede af den paagjældende Bygning end de fleste Vændergaardde paa Landet, hvor der dog lever sunde og tilfredse Mennesker; ja, de fleste Præstegaarde ere vel ikke engang nær saa gode. Det er dog et underordnet Punkt, idet der ikke er Tale om nogen bestemt Bygning. Det er nemlig Udvalget meddelt, at der foreligger 3 forskjellige Bygninger til Valg. Flertallet har iøvrigt ikke havt Leilighed til at gjøre sig bekendt med nogen af dem; men, som sagt, jeg tror ikke, at man har Grund til at nære Betænelighed derved; thi den Myndighed til at udøve Kontrol, som isølge Lovforslaget gives Regjeringen ved denne Leilighed, er ikke større end den, som der har været Tale om ved mangfoldige andre Bevilninger, og som man villig har givet Regjeringen. Med Hensyn til, hvad den ærede Ordfører for Mindretallet udtalte i Anledning af Skrivelsen fra Bestyrelsen for Biotanstalten paa Gamle Vassehus, som er fremkommen paa Foranledning af

Udvalgets Formand, der i en Skrivelse til den nævnte Bestyrelse udbad sig Oplysning om, hvorvidt Bestyrelsen maatte være findet til at tilbyde Staten Overtagelsen af Anstalten i en nær Fremtid, samt i bekræftende Fald, paa hvilke Betingelser Anstaltens Overtagelse af Staten paatænkes at skulde finde Sted, da kan jeg ikke negte, at Indholdet af denne Svarskrivelse i alt Fald for mig var en Skuffelse. Jeg har nemlig personlig havt Anledning til at faae at vide, at Koncipisten af den paagjældende Skrivelse var gjort bekendt med, at i alt Fald een Side af Udvalget maatte finde, at forsaavidt som et saadant Tilbud maatte komme til at foreligge for Udvalget, og forsaavidt det skulde kunne faae nogen Indflydelse paa de Indstillinger, som Udvalget maatte ville gjøre til Thinget, saa maatte det indeholde et i en bindende Form affattet Tilfagn; det maatte indeholde Betingelserne, Tidsfristen o. s. v. Men selv om en saadan Udtalelse ikke var kommen noget Medlem af den paagjældende Bestyrelse tilhænde, saa forekommer det mig dog, at den Opfordring, som Udvalgets Formand henvendte til den paagjældende Bestyrelse, i og for sig maatte indeholde en saadan, idet det jo selvfølgelig maatte kunne forudses, at en Besvarelse, som fra Udvalgets Side var krævet paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Bestyrelsen i en nær Fremtid, og da paa hvilke Betingelser, maatte være tilbøielig til at overdrage Anstalten, maatte kunne udøve nogen Indflydelse paa Lovforslagets Skjæbne, og at der derfor havde været Anledning til at udtale sig noget mindre vagt og svævende, end det forekommer mig at falde stærkt i Minde, at Tilfældet er i denne Skrivelse. Der staar nemlig i Skrivelsen: „I Anledning heraf har jeg paa Bestyrelsens Vegne den Ære at meddele: Det har allerede længe været Bestyrelsens Forsæt at overdrage Biotanstalten til Staten, og den har udtalt denne Hensigt i Skrivelser til Justitsministeriet, som muligt ogsaa have passeret Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvesenet.“ Skrivelsen er Medlemmer af Landsathinget bekendt, og jeg skal derfor ikke oplæse hele Skrivelsen, men gaa over til det, som det forekommer mig at komme an paa her, nemlig, at, uagtet det saa længe har været Bestyrelsens Forsæt at overdrage Biotanstalten til Staten, saa hebdet det dog i Skrivelsen: „Tidspunktet for Overdragelsen har endnu ikke været Gjenstand for Overveelse i Bestyrelsen, men der vil formentlig ikke være væsentlige Hindringer i Veien for, at den kan finde Sted i en ikke fjern Fremtid.“ Heller ikke med Hensyn til Betingelserne for Overdragelsen har Bestyrelsen hidtil truffet nogen Bestemmelse“. Naar man altsaa i længere Tid har havt et saadant Forsæt, og naar der, efterat der er forelagt et Lovforslag af det Indhold, som det foreliggende Lovforslag her, fra Udvalgets Side fremkommer Opfordring til Bestyrelsen om at udtale sig om, hvad der